

לחברי עין שמר - שלום וברכה,

ברצוני להעיר על הכתבה שהתפרסמה בעלונכם באפריל 2009 בשם "רצו לבנות גן-עדן ויצא גיהנום", מאת עלי אלון.

כתבה זו הינה שיבוש מוחלט של הנאמר בהרצאתי, בה תיארתי את התהליך שנעשה בבית-השיטה, מתחילת הדרך עד היום כ-16 שנה. בכתבה מגמתית זו, יש חצאי אמיתות ונראה כי באה להפחיד את המבקשים ללמוד ולהתכונן לבאות.

בבית-השיטה חיים היום אנשים מאושרים רבים, ורבים עוד יותר הסתגלו למציאות החדשה והוציאו מעז מתוק. החיוך חזר מזמן, למרות שיש סקטורים שנפגעו יותר מאחרים. כל כוונתי הייתה ללמדכם על הצפוי, לסייע לכם לתכנן את דרככם בתבונה, ולעבור את השינוי בצורה הטובה והרכה ביותר. הדגשתי שאתם כבר נמצאים על הרכבת הנוסעת בכיוון ידוע, אלא שהדרך עצמה לא ברורה: אין הסכמה לגבי הנוף הנשקף מהקרונוט, היות וכל אחד יושב בחלון המשקיף לנוף שונה. בשום שלב לא עברנו גיהנום, ואין כל צורך שאתם תעברו גיהנום. אין מה למהר, יש לתכנן היטב את הדרך, רצוי בהסכמות רחבות ככל האפשר, וללמוד מניסיונם של אחרים. אנו דומים לכם מאוד בהרכב האוכלוסייה, אך לכם עדיין שמורה הזכות להיות חכמים לאחר מעשה וללמוד מניסיונם של אחרים.

ועכשיו מספר הערות לכתבה:

1. "החזקים התחילו לצבור מיליונים" - לא נכון! הצבירה הייתה פונקציה של 20 שנות עבודה כשכירים במוסדות חיצוניים, לפני ההפרטה, ולא כחלק ממנה.
2. "בית-השיטה עבר תהליך של התרוששות" - לא נכון! רוב מוחלט של השכירים הכניס את משכורתו לקופת הקיבוץ, ורק בודדים לא שילמו מיסים כנדרש. לא היית התרוששות, אלא משבר כלכלי נמשך במפעלי התעשייה, שלא אפשר את הפרדת המשק מהקהילה. זה גרם להשלכות מהותיות על התנהלות חלק מהאוכלוסייה.
3. "התחיל תהליך של אנשים שאין להם מה לאכול" - לא נכון! תמיד היה מה לאכול, אך עם סגירת חדר-האוכל (מחוסר כדאיות כלכלית) לא נמצא לחברים המבוגרים מקום לאכול (לא מה לאכול). דבר זה תוקן לאחר זמן ונמצאו חלופות מסודרות למבוגרים. רוב הציבור עבר לאכילה משפחתית, כמקובל בכל העולם.
4. "אין כסף לתרופות" - לא נכון! החבר שילם על תרופות עד 300 ₪ בחודש. מעבר לכך, דאג הקיבוץ. לחולים כרוניים נמצאו פתרונות. אין ספק, שהתרופות והבריאות היוו עול חדש ומשמעותי על אוכלוסיית המבוגרים.
5. "פנסיה המטרה הייתה 3,000 ₪ לחבר, אך בפועל הושקעו כספי הפנסיה עד 1,300 ₪ לחבר בגלל מצוקה כלכלית. לרבים הייתה פנסיה גבוהה יותר ממקומות העבודה החוץ-קיבוציים, ולכן לא הופקדו עבורם בהמשך כספים קיבוציים.
6. הבית הסייעודי: הבית הסייעודי הפך להתנהל כעסק כלכלי באחריות הקיבוץ. עלות למאושפז היום היא 9,000 ₪ לחודש. המשך הפעלתו בתנאים הקיימים אינו מובן מאליו. למשל: הקיבוץ התנגד להשכרת דירת אמי כחלק מהתשלום עבור אשפוז, כיוון ששיוך דירות עדיין לא בוצע בפועל, ולכן הסדר זה בוטל.
7. סדר פסח צנח ל-300 ממשתתפים - זה נכון, אך כעבור 3 שנים כבר היו 500 משתתפים, והשנה מעל 650 איש.
8. הפנסיה היום מורכבת מ: 1,800 ₪ ביטוח לאומי + 1,300 ₪ פנסיה 'הפניקס' + השלמה של הקיבוץ ל- 3,750 ₪ לחבר במשפחה, ו- 4,250 ₪ ליחיד.
9. עזריה אלון: עזריה מעולם לא חסך בחשמל בגלל חשש כלשהו. הוא מתנהל כלכלית מצוין. היה מקרה לפני 5 שנים שחבר לא חימם את ביתו, וכתוצאה מכך חלה בדלקת ריאות. בעקבות זה בוטל אז חיוב חשמל למבוגרים.
10. "לא היה כסף לניתוח והחבר מת" - שטות גמורה! היה מקרה של השתלה בחו"ל, והחברים התבקשו לתרום. ההשתלה בוצעה והחבר חי עוד שנים רבות אחריה. באופן עקרוני

הקיבוץ לא תומך בטיפולים רפואיים שאינם בסל הבריאות. כל חבר יכול להוסיף ביטוחים משלימים על חשבונו, ורבים עושים כך.

לסיכום: על חברי עין שמר לקחת את גורלם בידם, ולמצוא את הכוחות החיוביים כדי להגיע להסכמה רחבה. הפחדה והוצאת דברים מהקשרם, אינה דרך לעשות זאת. אשמח לסייע לכם בהמשך. עזרו כוח ומחשבה, ובטוחתני כי תדעו להמשיך להיות חברה ראויה, גם אם השינוי בוא יבוא.

בברכה,

חגי בן-גוריון 2009 בית השיטה